

12 Kr. til, altsaa 36 Kr., for København. Der var dog et Princip deri, det er blot det, jeg vilde gøre opmærksom paa.

Dette Lovforslag blev vedtaget her i Salen med de Forbedringer, som altsaa var kommet ind deri, og af mig bragt op i Landstinget, hvor det strandede. Skønt der ganske sikkert ikke fremkom absolut afvisende Udtalelser overfor Lovforslaget, var Udtalelserne dog heller ikke venlige. Der blev vel nedsat et Udvalg, men, saa vidt jeg ved, holdt dette overhovedet ikke Møde, i hvert Fald blev der aldrig sendt Bud efter Finansministeren i den Anledning. Der blev vist ikke holdt andre Møder end det konstituerende, og i det blev Sagen henlagt. Jeg kan ikke sige, at denne Vej synes saa overmaade fremkommelig, men jeg kan ikke i og for sig have noget imod, at der indføres rimelige Fradragsregler i denne Lov, hvis man altsaa overhovedet vil gaa til en Revision af Ejendomsskyldloven. Men jeg gør opmærksom paa, at i samme Øjeblik man gør dette, er der al Sandsynlighed for, at der kommer mange andre Spørgsmaal ind. Det ærede Medlem fra Æbeltoft nævnedes allerede nogle: Overskyldraadets Sammensætning, Spørgsmaalet om, hvorledes Omvurderingen skulde være, om den skulde være halvaarlig eller helaarlig, og andre ærede Medlemmer vil sikkert komme ind paa Spørgsmaalet om Huslejesummerne, som nu rimeligvis vil findes for smaa i Forhold til, hvad man mente i 1909. Maaske man ogsaa vil tage Hensyn til, hvad der er fremkommet fra den kommunale Skattekommission, som foreslaar andre Fradragsregler, og alt dette vil medføre, at man maa komme til en grundig Udvalgsbehandling. Det kan jeg for saa vidt heller ikke have noget imod, især hvis man kan faa et bedre Resultat ud deraf, end Lovforslaget i og for sig vil opvise, men jeg vil dog minde om, at det bedre i Almindelighed er det godes Fjende.

Det kunde imidlertid ved denne Lejlighed vise sig, at Lovforslaget derved kunde strande paa to Maader: Den første Maade beror derpaa, at Loven skulde være færdig inden 1. Januar for overhovedet at komme til Anvendelse i 1914. Det har jeg tilladt mig at sige ved Sagens Fremsættelse. Den højtærede Formand havde ogsaa i den Anledning tænkt paa at sætte dette Lovforslag paa Dagsordenen allerede inden Ferien, men efter den omhyggelige Finanslovbehandling, som førtes her i Tinget, og som tog ikke saa ganske lidt Tid, var ærede Medlemmer vist saa halvdøde,

at de ikke var i Stand til nogen yderligere Forhandling, inden de havde faaet den rimelige Ferie, og derfor er dette Forslag først kommet paa Dagsordenen efter Novemberferien's Udløb. Nu sagde det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), at der var ingen Grund til at tro, at Landstinget ikke vilde behandle de nye Bestemmelser, man vilde føre ind i Lovforslaget, naar blot der gaves det rigelig Tid dertil, og det ærede Medlem var saa venlig at tilføje, at denne Regering var Specialist i at give Landstinget rigelig Tid. Det undrer mig, at det ærede Medlem fra Silkeborg vil benytte dette Udtryk, som jeg maa antage for en velturneret Spydighed, thi saa vidt jeg forstaaer, har det ærede Medlems Partis Ordfører givet den nuværende Regering Ret i den Taktik, der bruges overfor Landstinget, Udtrykket maa nemlig hentyde til Grundlovsforslagets Behandling. Det undrer mig noget, at det ærede Medlem bebrejder — saaledes maa det vel altsaa forstaaes — Regeringen, at den har givet Landstinget rigelig Tid til Behandling af Grundlovsforslaget. Hvis det ærede Medlem ikke er fornøjet med Regeringens Taktik, har det ærede Medlem jo grundlovmæssige Midler til at faa fjernet denne Regering, og dem skulde det ærede Medlem anvende. Men hvad den rigelige Tid angaar, som her skal gives Landstinget, maa jeg sige, at den kan kun gives, hvis Udvalgsbehandlingen i Folketinget ikke bliver alt for grundig, thi skal der gaa en Maaned i Udvalget med at behandle alle de Spørgsmaal, som nu kan rejses i Anledning af denne Sag, vil jeg antage, at Landstinget ikke inden Jul faar tilstrækkelig Tid til sin Behandling af Lovforslaget, og jeg kan ikke se, hvorfor Landstinget ikke skulde tage sig en lignende rigelig Tid, som Folketinget vil behøve til at behandle den.

Det kan altsaa godt være, at dette Lovforslag ikke føres til Ende, men saa maa jeg lægge Ansvar paa dem, der bruger alt for rigelig Tid til at behandle det. Jeg forstaaer nu ogsaa nogle Medlemmer saaledes, at de ikke har stor Tilbøjelighed til, at Sagen overhovedet føres igennem, og jeg vil her nævne det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup). Det ærede Medlem fra Sæby var inde paa, at hvis dette nye Skattelovforslag, „en slet og ret Skattelov“, skulde føres igennem saaledes, som det var foreslaaet, maatte Promillen sættes ned med det samme. Hvis man vil det, maa man være klar over, at saa kan Sagen ikke føres igennem. Jeg vil ikke modtage en